

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΕΝ Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶΝ
ΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ Τῇ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ
ΕΙΣ 20 ΟΙΚΟ
ΑΝΤΙΤΥΠῶΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Ἐκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Σ. Βουτυρά, Γ. Ν. Σατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Ι. Μ. Δαμβέρη, διευθύνοντε.

ΙΤΑΛΟΙ ΚΑΙ ΗΜΕΙΣ

Ἵπῆρξεν ἐποχή, καθ' ἣν ἐλησμονώμεν τὰς ἐθνικὰς ἡμῶν δοκιμασίας, ἵνα συμμερισθῶμεν τὰς τῶν ἀδελφῶν Ἰταλῶν, ἐνθους δὲ ἡ ἑλληνικὴ ψυχὴ ἠύχετο ὑπὲρ τῆς εὐδοκίμου τῶν ἀγῶνων τοῦ Καβούρ καὶ τοῦ Γαριβάλδη, τοῦ Μαρσίνη καὶ τοῦ Φικάζολη, ἐνῶ βεβαίως ἡ ἀλύτρωτος Ἰταλία ὑφίστατο πολὺ ὀλιγώτερα ὑπὸ τὸν δι- κέφαλον ἀετὸν τῶν Ἀψβούργων, ἀφ' ὧσα ἡ ἀλύτρωτος Ἡπειρος καὶ ἡ Μακεδονία ὑπὸ τὴν αἰματοβαρῆ ἡμισέ- ληγον.

Ἄλλ' ὑπῆρξε καὶ ἐποχή, καθ' ἣν αἰ ἦται τῶν Ἰ- ταλῶν ἐν Ἀβυσσινίᾳ ἀπέσπων στεναγμοὺς ἀνακουφί- σεως ἀπὸ τὰ ἑλληνικὰ στήθη καὶ ναὶ μὲν δὲν ἠύχόμεθα ὑπὲρ τῆς καταστροφῆς τῶν συμπατριωτῶν τοῦ Σαν- ταρόζα, ἠύχόμεθα ὅμως ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν Ἀβυ- σσινῶν καὶ περιλύπως ἐπανελαμβάνομεν ὅσα ἐν τῷ Ἀγ- γλικῷ κοινοβουλίῳ ἐκήρυττεν ὁ λόρδος Νάπιερ : « Ἀ- δύνατον ἦτο νὰ ὑποθέσῃ τις, ὅτι ἡ Ἰταλία, ἡ ἐπὶ το- σαῦτα ἔτη στενάζουσα ὑπὸ ξένον ζυγόν, ἦς τὰ παθή- ματα καὶ αἱ θλίψεις ἐφείλκυσαν τὴν προσοχὴν πασῶν τῶν ἐλευθέρων τῆς Εὐρώπης χωρῶν, θὰ καθίστατο ἤδη τύραννος ἢ θὰ ἐξετίθετο εἰς τὸν κίνδυνον τῆς κα- ταστροφῆς τοῦ μόνου ἐν Ἀφρικῇ χριστιανικοῦ ἔθ- νους! »

Ἐκτοτε νέοι δεσμοὶ στοργῆς καὶ εὐγνωμοσύνης συν- ἔδεσαν ἡμᾶς πρὸς τὸ Ἰταλικὸν ἔθνος διὰ τοῦ αἵματος τοῦ Φράττη καὶ τῶν ἄλλων ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς ἀλυ- τρώτου πεσόντων Ἰταλῶν, ἀλλὰ καὶ τούτους τοὺς ἱε- ροὺς δεσμοὺς ἀποκόπτουσιν ἤδη, ἕνα πρὸς ἕνα, οἱ ἀνηθί- κως προσπαθοῦντες νὰ ὑπονομεύσωσι τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν ὑπόστασιν ἐν Ἡπείρῳ, αἰσχροὶ ποιοῦντες χρῆσιν τῆς σημερινῆς αὐτῶν εὐτυχίας καὶ ἀναισχύντως κηρύττον- τες, ὅτι ἡ ἀρχὴ τῶν ἐθνικοτήτων, οἱ ἦς ἐσώθησαν καὶ ἐμεγαλύνθησαν, καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἀλύτρωτος Ἰταλία στη- ρίζει ἔτι τὰς δικαίας ἐλπίδας τῆς, οὐδὲν ἰσχύει ἀπέ- ναντι τοῦ συμφέροντος καὶ τῆς εὐτελεστάτης τῶν πλεο- νεξιών.

Ἄλλ' ὁ Ἑλληνισμός, εἰς ὃν οἱ Ἰταλοὶ πολὺ πλειό- τερα ὀφείλουσιν ἀφ' ὧσα τῷ ἀπέδωκαν, εἶναι ἔτοιμος καὶ ἐν Ἡπείρῳ, ὅπως καὶ ἀλλαχοῦ, νὰ τοῖς δώσῃ ἐν ἔτι μά- θημα ἀρετῆς, τὸ μάθημα τῆς ἐμμονῆς εἰς τὰς ἀρχὰς αὐ- τοῦ, αἵτινες πάντοτε στηριχθεῖσαι ἐπὶ τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἠθικῆς διετηρήθησαν καὶ θὰ διατηρηθῶσι πάντοτε ἀκλόνητοι καὶ ἀδιάσειστοι.

Καὶ οὐδὲν φοβεῖται τῇ ἀληθείᾳ ὁ Ἑλληνισμὸς φρου- ρῶν τὴν ὑπὸ τῶν προπαγανδιστῶν ἀπειλούμενην χώ- ραν τοῦ διὰ τῆς μεγάλῳφρονος τῶν Ἡπειρωτῶν ἐμ- προσθοφυλακῆς.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ Δωδεκάτη

(Ματθαίου Κεφ. 19' 16—24)

Κείμενον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ νεανίσκος τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, γονυπετῶν αὐτῷ καὶ λέγων. Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ἀγαθὸν ποιήσω, ἵνα ἔχω ζωὴν αἰώνιον; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ. Τί με λέγεις ἀγαθόν; Οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰμὶ εἰς ὁ Θεός. Εἰ δὲ θέλεις εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν, τήρησον τὰς ἐντολάς. Λέγει αὐτῷ, Ποίας; ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε. Τό, οὐ φονεύσεις· οὐ μοιχεύσεις· οὐ κλέψεις· οὐ ψευδο- μαρτυρήσεις· Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου· καὶ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν. Λέγει αὐτῷ ὁ νεανίσκος. Πάντα ταῦτα ἐφυλάξαμην ἐκ νεότητός μου· τί ἔτι ὑστερῶ; Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. Εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὑπάγε, πώλησον τὰ ὑπάρχοντά, καὶ δός πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρο, ἀκολούθει μοι. Ἀκούσας δὲ ὁ νεανίσκος τὸν λόγον, ἀπῆλθε λυπούμενος· ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι πλούσιος δυσκόλως εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν· εὐκόπωτερόν ἐστι κἀμῖλον διὰ τρυπήματος ραφίδος διελθεῖν,¹ ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰ- σελθεῖν. Ἀκούσαντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐξεπλήσ- σοντο σφόδρα, λέγοντες· Τίς ἄρα δύναται σωθῆναι; Ἐμβλέψας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Παρ' ἀνθρώποις τοῦτο ἀδύνατόν ἐστι, παρὰ δὲ Θεῷ πάντα δυνατὰ ἐστί.

Σημειώσεις.

1). Τί ἔτι ὑστερῶ = Φρονῶν περὶ ἑαυτοῦ ὅτι ἐκ νεότητος ἐπλή- ρωσε τὸν νόμον, ἐρωτᾷ ἐὰν ὑπάρχῃ καὶ ἕτερον τι ἀγαθὸν ἔργον πρὸς τελείωσιν αὐτοῦ. 2). Τί με λέγεις ἀγαθόν; Ὁ ὕδεις ἀ- γαθὸς εἰμὶ εἰς ὁ Θεός = Φρονῶν ἑαυτὸν ὁ νεανίσκος ἀγαθόν, δὲν πιστεύει εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν καὶ ἐν τούτοις ἀπο- καλεῖ αὐτὸν ἀγαθόν καὶ ἐπιτιμᾶται λοιπὸν ὑπὸ τοῦ καρδιονά- στου Θεοῦ, καὶ νοθεύεται ὅτι οὐδεὶς ἀγαθὸς πλην τοῦ Θεοῦ. 3). Πί- ἔτι ὑστερῶ; — Κατὰ τὴν ἀπολείπωμα· τοῦ πληθους μέτρου τῆς τελείας ἀρετῆς καὶ δικαιοσύνης. 4). Κἀμῖλον διὰ τρυ- πῆματος ραφίδος διελθεῖν. = Τὸ ἀδύνατον παρίσταται διὰ τῆς εἰκόνας ταύτης. Διακρίνεται δὲ τὸ μέγιστον γνωστὸν φορητὸν ζῶον, καὶ λέγει ὅτι εἶναι εὐκολώτερον νὰ διέλθῃ τοῦτο διὰ τῆς σμικροτάτης γνωστῆς ὀπῆς τῆς βελόνης ἢ σωθῆναι τὸν πλούσιον. 5). Ἐμβλέψας = μετὰ προσοχῆς παρατηρή- σας αὐτοῖς, ὅπως ἐπίστησεν τὴν προσοχὴν αὐτῶν ἐπὶ τοῦ βαρυση- μάντου λόγου, ὃν ἐμίλε νὰ εἴπῃ αὐτοῖς καὶ δι' οὐ πολλὰ τῶν ἀν- θρωπίνων ἀποριῶν ἐξηγουμέναι.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Η ΤΗΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΝΤΟΛΩΝ

«Εἰ θέλεις εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν, τήρησον τὰς ἐντολάς.» Οὕτως ἀπαντᾷ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν ἐρώτησιν τοῦ προσελθόν- τος εἰς αὐτὸν νεανίσκου καὶ ἐξετάζοντος νὰ μάθῃ τί καλόν

να πράξη διά να κληρονομήση την βασιλείαν του Θεού. Εάν θέλητε να εισέλθητε εις την ζωήν, τηρήσατε τὰς ἐντολάς, λέγει και εις πάντας ἡμᾶς ὁ Σωτήρ, εις πάντας ἡμᾶς, ὁτινες διά τοῦ ἁγίου βαπτίσματος ἐγενόμεθα υἱοὶ τοῦ Φωτός και τῆς Ζωῆς. Καί τηροῦντες τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ, ἐπισπῶμεν ἐπὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεὸς θέλει ἵνα οἱ ἄνθρωποι μεριμνῶσι περισσότερο περὶ τῆς ψυχῆς ἢ περὶ τοῦ σώματος αὐτῶν, και ὑπόσχεται εἰς τοὺς τηροῦντας τὰς ἐντολάς αὐτοῦ ὅτι θὰ ἀποδώσι κατοικητήρια τῆς ἀγίας Τριάδος αἱ Ἐάν τις ἀγαπή με, τὸν λόγον μου τηρήσει, και ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτόν, και πρὸς αὐτόν ἐλευσόμεθα, και μόνον παρ' αὐτῶ ποιήσομεν (Ἰωαν. 14, 23). Ὁ Θεὸς θέλει να διανεμητῶ χάριτας αὐτοῦ. Εὐρίσκων δὲ καρδίαν καλῶς παρεσκευασμένην και ἐπιθυμοῦσαν να ἔχη διά τῆς τηρήσεως τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, τὸν Θεὸν κατοικοῦντα ἐν αὐτῇ, παρέχει αὐτῇ ἀφθονοὺς τὴν δύναμιν εἰς αὐξήσιν πασῶν τῶν ἀρετῶν, τῆς πίστεως, τῆς ἐλπίδος, τῆς ἀγάπης, τῆς ταπεινοφροσύνης, τῆς ἀγνότητος, και τῶν λοιπῶν.

Ὁ μέχρι τέλους τῆς ζωῆς αὐτοῦ προσπαθῶν να τηρῇ ἀκριβῶς τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ, ἐξασφαλίζει εἰς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τὴν αἰωνίαν μακαριότητα ἐν τῇ ἄλλῃ ζωῇ. Δὲν δύναται δὲ να καρπωθῇ τὰ ἀγαθὰ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ ὁ μέρος μὲν τῶν ἐντολῶν παραβαίνων, μέρος δὲ φυλάττων. Μήτην καυχῆται ὁ ἄνθρωπος ἐπὶ τῇ τηρήσει ἀρθρων τιῶν τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ. Ἀρκεῖ ἡ παράβασις μέρους τῶν ἐντολῶν, ἵνα ἐξασφαλίσῃ αὐτῷ τὴν αἰωνίαν καταδίκην.

Καὶ ὀφείλει ὁ χριστιανὸς ἐν παντὶ καιρῷ, και ἐν πάσῃ περιστάσει να τηρῇ τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεὸς εἶναι πάντοτε ὁ ὕψιστος Κύριος πάντων και ὁ ἄνθρωπος ὑπ' οἷαν δῆποτε περίτταν και ἀν διατελῆ, ὀφείλει να δέχηται τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἔχει τὸ δικαίωμα να ἐπιβῆλῃ ταύτας εἰς αὐτόν και ὅτι ὁ Θεὸς διατάσσει εἶναι πάντοτε ἀπειρῶς δίκαιος και σοφόν. Ἄλλ' ἐμπιζοῦσι και περιφρονοῦσι και καταδικαζοῦσιν ἡμᾶς, διά τὴν προσκόλλησιν ἡμῶν εἰς τὴν τήρησιν τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ! — Ἄδιόφορον — Ὑμεῖς ὀφείλετε να εἰσθε πάντοτε πιστοὶ εἰς τὸν Θεόν. Ὁ φείλομεν να περιμένωμεν τὰ πάντα παρὰ τῶν ἐχθρῶν τοῦ Σωτήρος και να μὴ ἐπηρεαζόμεθα ὑπὸ οὐδενός ὅταν πρόκειται περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων ἡμῶν. Ναί! Τὸ καθῆκον ἡμῶν ὀφείλομεν να ἐκτελῶμεν μετὰ ζήλου και ἀγάπης μετὰ χαρᾶς ἀγίας, θεωροῦντες αὐτὸ ὡς ἀληθὴ εὐτυχίαν ἡμῶν ὡς τὸν πολυτιμότερον θησαυρὸν ἡμῶν.

Οὐδεὶς μὴ τηρῶν τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ συνεχῶς και ἀδιαλείπτως δύναται να λογισθῇ πιστὸς δούλος τοῦ Θεοῦ. Εἰς τοὺς τοιοῦτους, τοὺς ἀκριβεῖς και διαρκεῖς τηρητὰς τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ ὑπόσχεται ὁ Σωτήρ τὴν ἀληκτον και αἰώνιον δόξαν ἀ ὑπομείνας εἰς τέλος οὗτος σωθήσεται» (Ματθ. 10, 22). Πραγηρήσατε τὸν περίξ ἡμῶν κόσμον. Τὰ πάντα ἐν τῇ περίξ ἡμῶν φύσει, ἐν οὐρανῷ και ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ πάντα τηροῦσιν ἀναλλοιώτους τοὺς νόμους, τοὺς ὁποῖους ὁ Θεὸς καθώρισεν εἰς αὐτὰ, και οὐδὲν ἐν τῷ κόσμῳ παρεκκλίνει ἀπὸ τῆς ὁδοῦ και τοῦ σκοποῦ, ὃν καθώρισεν εἰς αὐτὰ. Πᾶσα παρεκτροπὴ συνεπάγεται και προφανῆ τὸν ὄλεθρον.

Αὐτοκράτωρ τοῦ Βυζαντίου χριστιανός, ἀλλὰ τῆς αἰρέσεως τοῦ Ἀρείου ὁπαδός, εἶχεν ὑπουργὸν πιστότατον, ἀλλ' ὀρθόδοξον, εἰς ὃν εἶχε πολλὴν τὴν ἐμπιστοσύνην. Ὁ ὑπουργὸς οὗτος νομίμας ὅτι θὰ ἐπεσπᾶτο ἐφ' αὐτόν μερίζονα ἐμπιστοσύνην τοῦ Αὐτοκράτορος ἐν ἡσπάζετο τὸ δόγμα αὐτοῦ, ἐγένετο κζὶ αὐτὸς ὁπαδὸς τοῦ ἀρειανισμοῦ. Ἄλλὰ μόλις μαθὼν τοῦτο ὁ Αὐτοκράτωρ ἐξοργίζεται και διατάσσει να ἀποκεφαλίσωσιν αὐτόν, εἰπὼν· «ἐάν ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἐδείχθη ἀπιστος εἰς τὸν Θεόν, δὲν θὰ εἶναι πιστὸς εἰς ἐμέ, ὁ

ὁποῖος εἶμαι ἄνθρωπος» Καὶ οὕτως ὁ μὴ τηρῶν τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ δὲν εἶναι δυνατόν να τηρῇ και τὰ καθήκοντα αὐτοῦ πρὸς ἐκυτόν και πρὸς τὸν πλησίον. Θὰ ἀποβαίη ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἀδικὸς πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, διαστροφὸς τῆς ἀγάπης, ἀσεβῆς πρὸς τοὺς ἰδίους γονεῖς, ἄτιμος πρὸς τοὺς ἐμπιστευομένους εἰς αὐτόν φίλους, καταστροφὸς τῆς ἰδίας υγείας αὐτοῦ, ὄλεθρος ἀληθῆς τοῦ ἰδίου οἴκου και τῆς κοινωνίας ἐν ἧ ζῆ.

Χριστιανοὶ μελετᾶτε καλῶς και ἀδιαλείπτως τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, και προσπαθεῖτε να ἐφαρμόζητε αὐτόν ἐν τῷ βίῳ ὑμῶν.— Πατέρες και μητέρες διδάσκετε ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας τὰ τέκνα ὑμῶν τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν ἔκτασιν. Νεανίσκοι και παρθένοι, αἱ ἐντολαὶ τοῦ Θεοῦ εἶναι τὸ φῶς τὸ ὁποῖον φωτίζει τὴν διάνοιαν ὑμῶν, κανονίζει τοὺς παλμοὺς τῶν καρδιῶν ὑμῶν, και ἀνοίγει εἰς τὸν ἄνθρωπον τὰς πύλας τῆς πνευματικῆς εἰρήνης, τῆς διαρκοῦς και ἀσφαλτοῦς χαρᾶς, τῆς πραγματικῆς ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ και ἐν τῇ αἰωνιότητι εὐδαιμονίας.— Αὐτοὶ οἱ γέροντες δύνανται να ἀποκομίσωσι μαθήματα ἐκ τῆς μελέτης τῶν νόμων τοῦ Θεοῦ. Οἱ πάντες δύνανται να καρπωθῶσι ἐκ τῆς μελέτης τῶν νόμων τοῦ Θεοῦ διδάγματα ἀρετῶν, ἀς δὲν δύνανται να ἐνοήσωσιν αὐτοὶ ἐφ' αὐτῶν.

Αἱ ἐντολαὶ τοῦ Θεοῦ καθορίζουσι πάσας ἡμῶν τὰς σχέσεις. Ὁ καθορισμὸς τῶν σχέσεων, και ἡ τήρησις τῶν περὶ αὐτῶν κανόνων ἐξασφαλίζουσιν εἰς ἡμᾶς εἰρήνην μόνιμον εἰρήνην γενικὴν.— Ἡ συνείδησις τοῦ τηροῦντος τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ οὐδέποτε θορυβεῖ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ διά τύψεων ὀδυνηρῶν—εἰρηνεύει λοιπὸν καθ' ἑαυτόν.— Ἡ ψυχὴ τοῦ τηροῦντος τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ ἔχει ἰσχὴν ἀκατάβλητον, τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, ἐνισχύουσαν αὐτόν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀρετῆς και ἐπιβραβεύουσαν εἰς αὐτόν τὴν εἰρήνην πρὸς τὸν Θεόν.— Ὁ περίξ τοῦ τηρητοῦ τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ κόσμος, δὲν εἶναι τι ξένον αὐτοῦ, σέβεται και ἀγαπᾶ και ἀπονέμει τὴν προσήκουσαν τιμὴν εἰς αὐτόν, και εἰρηνεύει δικαίως πρὸς αὐτόν.— Ἄλλ' ἡ εἰρήνη αὐτῆ, τῆς συνειδήσεως πρὸς ἐκυτόν, τῆς ψυχῆς πρὸς τὸν Θεόν, και τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν πλησίον, ἡ εἰρήνη ἐν τῇ τριπλῇ ταύτῃ ἐκφράνσει, εἶναι ἡ ἀληθῆς εὐδαιμονία τοῦ ἀνθρώπου, ἧτις ἐξασφαλίζει αὐτῷ τὴν μακαριότητα ἐν οὐρανοῖς.

Ὁ Χριστιανὸς δύναται περισσότερο παντός ἄλλου να τηρῇ πιστῶς ἀκριβῶς και ἀδιαλείπτως τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ, διότι ἔχει βοηθοῦσιν αὐτῷ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ.— Διά τῆς χάριτος τοῦ αὐτοῦ ὁ χριστιανὸς δὲν δύναται παρὰ να ἀνακράξῃ μετὰ τοῦ ἡγαπημένου μαθητοῦ τοῦ Κυρίου. «Αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖται οὐκ εἰσίν.»—(Α'. Ἰωάν. 5, 3) Δὲν δύναται να μὴ πιστεῦσῃ ὡς πραγματικοὺς τοὺς λόγους τοῦ Σωτήρος, ἐφ' οὗ αἰσθάνεται τὴν ἀλήθειαν αὐτῶν ἐν τῇ ζωῇ. «Ὁ ζυγὸς μου χρηστὸς και τὸ φορτίον μου ἐλαφρὸν ἐστί.» (Ματθ. 1Α'. 30). Οἱ πάντες λοιπὸν ὀφείλομεν να ἔχωμεν πάντοτε ὑπ' ὄψει τοὺς λόγους ἐκείνους τοῦ Σωτήρος πρὸς τὸν σημερινὸν νεανίσκον. «Εἰ θέλεις εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωήν, τηρήσον τὰς ἐντολάς.»— και να τηρῶμεν τὰς ἐντολάς διά να ζῶμεν αἰωνίως εὐτυχεῖς.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ
Η ΣΟΥΛΤΑΝΑ

Μιὰν Κυριακὴν και μιὰν ἀγῆν, μιὰν ἑορτὴν μεγάλην
Ἐπῆραν τοῦ Παπᾶ Βορειᾶ ταῖς εἴεις του θυγατέρας.
Ἐστὴν Κρήτην σκλαβωθήκατε, μετὰ καράδια φεύγουσιν
Κι' ἡ μάνα, ὁ κῆρυς, κι' οἱ δικοὶ κλαῖτε και δὲν ἀρνέγγουν.
Τὴν πρώτην, τὴν καλλίτερην, τὴν ἄσπρην περιστέρα
Μετὰ ὀδερφίδαις τῆς ταῖς δυὸ ἑστὴν Πόλιν ταῖς ἐφέραν.

Δίκα πασάδαις ταῖς λαλοῦν και δίκα βεζυράδαις
Και δεκοχτῶ ρεζίδαις τοῦ βασιληᾶ ταῖς πῆραν.
Τὴν μιὰν ἐπῆραν ὁ πασᾶς, τὴν ἄλληλν ὁ βεζυρῆς
Και τὴν ὀλοκαλλίτερην ὁ βασιληᾶς τὴν πῆρε.
Κι' ὄντας τὴν ἀνθάλασιν ἔς τοῦ βασιληᾶ ταῖς σκάλας
Ἐπέρχοντα τὰ μάτια τῆς ὡσὴν ταῖς κουτσονάρας.
Στρέφει ἑμπερὸς κι' ὀπίσω τῆς να δὴ ἀπὸ τοῦ δικοῦ τῆς,
Κανίνα δὲν ἐγγῶρισε, μόνο τὸν ἀδελφὸ τῆς.
«— Ἀμ', ἀδελφὲ μου, ἔς τὸ καλὸ και ἔς τὴν καλὴ τὴν ὥρα.
Ἄποθ να ραῖν ἡ στράτα σου τριαντάφυλλα και ῥόδα!
Χαιρίτα μου τὴ μάνα μου, προσκῆνα μου τὸν κῆρυ,
Και πῆς του πῆς ὁ βασιληᾶς γυναῖκά του μ' ἐπῆρε.
Θίλει γενεῖν Ἰουστιανικὴν και φιλῆν ἀπὸ τὴν Κρήτη.
Μ' ἀπῆνω και παραγγελιά τῶν ἰδικολογιῶ μου
Να πολεμοῦντε τὴν Τουρκιά και να τήνε λυγόνουν,
Γιατ' ἤρθαν μ' ἐπιθουλιά, σκλαβῶναις και τουρκεύει
Και ὄσιν τὸ λῆρ' ἀλύπητα σκοτώναι, μακαλεύει.
Τὴν ἀδερρῆ μου τὴν Ζαμπιά μὴ μοῦ τὴν χαιρετήσης,
Γιατὶ μὴ καταράσσης Τοῦρκος να μὲ φιλήση,
Να κάμω Τοῦρκους ἰδικοὺς και τὸν παῶν κουτιᾶδο
Και τὸ μεγάλο βασιληᾶ ἄντρα να τότε πάρω.
Κι' ἐπίστηκεν ὁ λόγος τῆς ὡσὴν τοῦ Μητροπολίτη,
Ἐσὴν τοῦ παπᾶ, ὄντες λειτουργῆ, τοῦ διάκου ὄντες διαβάδῆν.

ΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΙ ΤΟΥ ΛΑΟΥ
ΤΑ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΑ
Β'.

Ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ἡμῶν πατρίδι ὁ ἥλιος δὲν εἶναι τόσο θερμὸς, ὥστε να ἀποξηραίνη και τὰ δάκρυα εἶτι ἐν ταῖς πηγαῖς αὐτῶν, οὐδὲ αἱ καρδίαι ἀπεσκληρύνθησαν ἢ ἀποσκληρυνθῶσι ποτε ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε να μὴ αἰσθάνωνται παλμόν τινα εἰς τὴν θέξιν τοῦ ἐπαιτοῦντος τὸν τελευταῖόν του ἄρθρον πρεσβύτου, Μεθ' ὅλην τὴν συμφορὰν τῶν πολυωνύμων ἀναγκῶν, αἰτινες καθ' ἑκάστην πληθύνονται και παρὰ ττοῦσι τὰς ἡμέρας και τοὺς ὑπάρχους μας, εἰς τὸ βῆθος και τοῦ ἐνδεεστέρου θυλακίου ὑπάρχει εἰς τοῦλάχιστον ὀβολός, εἰσμοῖος να τεθῆ ἐπὶ τῆς τεινομένης τοῦ πεινῶντος παλάμης, ὅσαι δῆποτε φωναὶ και ἀν τὸν καλῶσιν ἀλλαχοῦ· ἐν τῶν ἀρίστων δὲ συστατικῶν, ἄτινα δύναται να παρουσιάσῃ ἡ Ἑλλάς πρὸ τῶν ἐπικριτῶν αὐτῆς, εἶναι οἱ στατιστικοὶ πίνακες τῶν θνησκόντων, ἐν οἷς δὲν ἀπαντᾶ τὸ φρικῶδες τῆς πείνης ὄνομα. Καὶ ἐν τούτοις πλειστοὶ λόγοι καθιστῶσιν ἀπαραιτήτην τὴν σύστασιν τῶν εὐεργετικῶν Ταμιευτηρίων. Θὰ ἤρκει βεβαίως τὸ ὄνομα μόνον τῆς μόλις ἀποζώσεως ἐκ τῶν ψυχῶν τοῦ ἔλεου νεωτέρας ἀδελφῆς τῆς ἀσιτίας, τῆς εἰδεχθοῦς ἐπαιτείας, ἵνα οἱ ἄλλοι λόγοι θεωρηθῶσι περιττοὶ ἀλλὰ οἱ καιροὶ εἶνε χαλεποὶ και καθ' ἑκάστην γίνονται χαλεποῦτεροι. Ἐάν ὀπισθεν τῶν βωδῶν τοῖγων ἐκρύπτοντο μέχρι τοῦδε εἰκόνες ἀνθρωπίνης ἀθλιότητος, ἀγνωστοὶ εἰς τὸ κοινόν, ἐάν οἱ ἐπαῖται ἀπετέλουν τῶς ἰδίαν συντεχνίαν ἐκ τῶν τολμηροτέρων ἢ και ἀναιδεστέρων πενήτων, ὀπισθεν τῆς ὁποίας μόλις ἐμαντεύετο ἄλληλν τάξις δεῖλο ἔρα, αἰδημονεστέρα ἀλλὰ και μᾶλλον ἐλεεινῆ, ἀπὸ τῆς αὐτοῦ, μετὰ μονάδας ἢ δεκάδας ἐτῶν, οἱ στεναγμοί, οὗς θὰ ἐκπέμποσι πονοῦντα στῆθη, θὰ εἶναι πλειότεροι και ὀλιγώτεροι αἱ χεῖρες, αἰτινες θὰ σπεύδωσι να σπογγίζωσι τὸ δάκρυ τῆς δυστυχίας. Τὸ χρῶμα τῆς μελάνης δὲν ἐμπνέει ἡμῖν τὰς

ἀπαισιοδόξους ταύτας σκέψεις· αὐτὰ τὰ πράγματα μαρτυροῦσι διά φωνῆς γοερᾶς περὶ τῆς ἐπιφυλασσομένης ἐτι κακοδαιμονίας, και μόνον κωφὰ ὡτα δὲν πείθονται.

Εἶδὸν τὸν ἔξωθεν διερχόμενον πρεσβύτην και ἐκ τοῦ θερμοῦ ἐνδύματος, ἐκ τῆς χαρωπῆς ὄψεως συνεπέρανον, ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ ἐργατικὸς μύρμηξ και ἦδη ἐν τῷ χειμῶνι τῆς ζωῆς του ἦνοιξε τὰς ἀποθήκας του. Εἶδὸν τὸν ριγοῦντα και ρακενδύτην γέροντα και συνεπέρανα τὸ ἐναντίον· Ἄλλ' ἂν τέκνα φιλόστοργα ἐνέδυσαν τὸν πρῶτον, τέττιγα ὄντα και χορευτὴν τῆς ἀνοίξεως; Ἄν μύρμηξ ἦτο ὁ ἕτερος ἀκριβῶς, ἀλλὰ δὲν ἐφρόντισε να ἀποταμιεύσῃ ἂν οὐχὶ ἀλλαχοῦ, ἐν τῇ συμπτῆσει οἰκογενεῖας τοῦλάχιστον, τὸν ἄρθρον τῶν γηρατειῶν του;

Αὐτοὶ μου πάλιν οἱ γέροντες διά νέας μεταστροφῆς των θ' ἀποδείξωσι τὸ ἀληθές τοῦ ἀπαισιοδόξου ἰσχυρισμοῦ μου. Ναί. Θὰ εἶναι δυστυχεστέρα βραδύτερον ἢ ἀνθρωπότης, δυστυχεστέρα ἰδίᾳ ἢ μικρὰ ἡμῶν κοινωνία. Ἡ στυγνὴ και ἀφιλομειδῆς ἀγαμία ἐγκαθιδρύεται και νέους καθ' ἑκάστην προσηλυτίζει ὁπαδοῦς. Ἐάν τῶς ἐξαίρεσις ἦσαν και μονάδες ἐκεῖνοι, οὗς ἡ τύχη ἢ ἰδιότροπος χαρακτῆρ ἐστέρησε τοῦ πρωτίστου τῶν ἀγαθῶν, συζυγικῆς ἀγάπης, υἱικῆς φιλοστοργίας και περιθάλψεως, στέγης κατὰ τὸ γῆρας και ἀνέσεως, μετὰ ἔτη, τίς οἶδε, ὅπως ἤρχισε, κανὼν θὰ ἀποδῶσιν οἱ τοιοῦτοι, και τάξις ὀλόκληρος, προωρισμένη να χύσῃ τὸ δάκρυ τῆς ἐνδείας και τῆς μετανοίας και να καταρασθῇ τὸ ἄγονον ἔαρ, ὅπερ τοιοῦτον τοῖς παρασκευάσεν ἀφιλον χειμῶνα και χαλεπόν. Καὶ ἐάν ἐξαίρεσις ἦσαν τῶς αἱ ἀσυμπαθεῖς καρδίαι, τίς οἶδεν ἂν και αὐταὶ διά τὰ αὐτὰ δὲν πληθυνθῶσιν αἴτια, σκληρυνθῆσιν, διότι δὲν τὰς ἐθέρμαινε συζύγου ἀγάλην, διότι δὲν τὰς ἐμάλαξε δάκρυ θυγατρὸς, διότι δὲν τὰς συνεκίνησε ποτε ἢ γλυκυτάτη θέα τῆς ἐστίας καὶ τῶν οἰκογενειακῶν ἐκεῖνων μεριμῶν, αἰτινες βλασάμωνοῦσι τὰς ἡμέρας και ἱλαρύνουσι τὴν ὄψιν τοῦ πατρός, τοῦ πάππου!

Τὸ ἐνεστὸς σπείρει. Τὸ μέλλον θὰ θερίσῃ. Ἐκ τῶν πολλῶν ἡμῶν ὀδῶν ἐξεφράσαμεν ἕνα. Εἶθε να ἦτο μόνον αὐτό. Οἱ πεινῶντες τέττιγες θὰ πληθυνθῶσι· τοῦτο εἶνε ἡ ἀλήθεια. Ἄν οὐχὶ λοιπὸν ὡς ὀφελίμον τοῦ πολιτισμοῦ βῆμα, τοῦλάχιστον ὡς προληπτικὸν μέσον ἀξιοθρηνητοῦ διά τὸ ἄστομον συμφορᾶς δέον να ἐγκαθιδρυθῆ ὁ θεσμὸς τῶν ταμιευτηρίων και ὑπὸ πάντων πάσῃ δυνάμει να ὑποστηριχθῇ.

Τὸ ζήτημα τῆς πενίας εἶναι μέγα τῶν ἄλλων ζήτημα, και ὡς τοιοῦτον δὲν εἶναι εὐκαλὸν να λυθῇ. Ἀλλὰ πρὸς καταπολέμησιν αὐτῆς διάφορα ἐπενόησεν ὁ πολιτισμὸς μέσα, ἡ δὲ Ἑλλάς ἡ τεινοῦσα πρὸς αὐτόν τὰς ἀγκάλας θεοῦ και πρὸς ταῦτα να τείνη χεῖρα ὑποδοχῆς.

Ἐν τῶν μέσων τούτων εἶναι τὰ ταμιευτήρια, οἱ ναοὶ τῆς οἰκονομίας, ἧτις και αὐτῆ δέον να λατρευθῆται, διότι εἶναι ἀγία ὅπως ἡ ἀδελφὴ τῆς ἡ Ἐργασίας. Τῶν δὲ ναῶν τούτων οὐδεὶς ἀμφοσθητῆ τὴν ἰσρότητα οὔτε ἀλλοδοξοῦ, οὔτε αἰρετικὸς.

Ἀπὸ τοῦ ναοῦ τοῦ Θεοῦ τὸ κινδύτιον τοῦ ἔλεου μεταφέρεται εἰς τὰ ταμιευτήρια, ἐν οἷς ἕκαστος τίθησι τὴν ἐλεημοσύνην διά τὸν ἐαυτόν του, διά τὰ τέκνα του, διά τὰς λευκάς του τρίχας. Καὶ ἡ ἐλεημοσύνη λαμβάνει τότε ἄλλο ὄνομα καλεῖται οἰκονομία, ὁ δὲ δίδων ἡ λαμβάνων αὐτὴν ἔχει ὑψωμένον τὸ μέτωπον, ἐλαφρᾶν τὴν συνείδησιν, ἀκτινεβόλους τοὺς ὀφθαλμοὺς. Οὐδέποτε λησμονεῖ, ὅτι εἰς τὰς χεῖρας τῆς ἐνεπιστεῦθη τὸν τίμιον τοῦ προσώπου του ἰδρωτᾶ. Καὶ σήμερον, αὔριον, εἰς πρώτην εὐκαιρίαν, θὰ σπεύσῃ να τὴν ἐπισκερῆθῃ πάλιν. Τοῦτο γίνεσται ἐξῆς. Καὶ ἡ ἐξῆς αὐτῆ εἶναι τὸ μέγα κεφάλαιον, εἶναι ὁ ἰατρὸς ἐν περιπτώσει νόσου ἢ παρηγορήτρια τῶν πόνων του, ἡ εὐεργετικὴ τῶν λευκῶν του τριχῶν. Ὅπως δὲ τὰ κακά, οὕτω και τὰ ἀγαθὰ δὲν ἐρχονται μόνα. Τίς οἶδεν ἂν ἡ ἐξῆς αὐτῆ δὲν ἀποδιώξῃ, δὲν

νικήση ἄλλην κακὴν, τίς οἶδεν ἂν δὲν καταρρίψῃ τοὺς δύο δαίμονας, οἵτινες τέως τὸν ἐβασάνιζον, τὰ φθοροποιὰ εἰδῶλα τῆς Τύχης καὶ τοῦ Βάχου!

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γράμη καθ' ἑβδομάδα

Ἐγὼ οὔτε ἀδέλφια ζητῶ, οὔτε μητέρα, οὔτε συγγενεῖς ἀχρήστους, ἀλλὰ ζητῶ ἀνθρώπους φιλογενεῖς, ὅπου τὰ θυσιάζουν καὶ ψυχὴ καὶ ὑπάρχοντα διὰ τὸ γένος.

Ὅδυσσεὺς Ἀνδρόϊτος.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Κ. Αδ. Δ. Κωνσταντῆζαν. ἠξήκατο ἡ ἀποστολὴ διὰ τοῦ κ. Γ. Κ.—Κ. Δ. Κ. Βάρνην Γραφόμεν. Ἀτυχῶς ὁ ζή-

τούμενος ἀριθμὸς εἶναι ἀνώτερος τῶν δυνάμεων μας.—Ν. Σ. Ν. καὶ Β. Μ. Αἰγιναν. Ζητεῖτε τὰ φύλλα ἐκ τῆς Ἐπιστάσιος.—Β. Ε., Κ. Σ. Τ., (. .) Μιχ, Δ. Τρίπολιν. Μ. Ν. Ἀργαλαστήν. Στ. Β. Ἀνδρίτσαιναν. Εὐθ. Σ. Βάρνην. Μ. Π. Βερολίνον. Ν. Ι. Ν. Ἀγ. Λουδοβίκον. Γρ. Στ. Σεμλίνον, Ἀπεστάλησαν. Ἐμμ. Λ. Βομβάην Περιμένομεν ἀπάντησιν.

Πᾶν ἔγγραφον πρὸς τὴν Ἐταιρείαν δεόν νὰ ἐπιγράφηται:

Πρὸς τὸν Γεν. Γραμματέα

τῆς Ἐταιρείας ἧς ὑπὲρ τῶν Πατρῶν Ἀμόνης.
εἰς Ἀθήνας.

Προσεχῶς ἐκδίδονται

ΙΩΑΝΝΟΥ Μ. ΔΑΜΒΕΡΓΗ

ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Τόμος ἐξ εἴκοσι τυπογραφικῶν φύλλων, τιμώμενος ἐν Ἑλλάδι δρ. 5. Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. χρ. 5. Πρὸς τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ λάβωσιν ὁμοῦ καὶ τὴν συλλογὴν Κρητικῶν διηγημάτων τοῦ αὐτοῦ Οἱ Κρητῆς Μοῦ (ἔκδοσις Β') ἧς ἡ τιμὴ ἢ αὐτὴ, ἀποστέλλονται ἀμφοτέρω ἀντὶ δρ. (ἀλλοδ. φρ. χρ.) 7,50. Αἱ αἰτήσεις ἀποστέλλονται μετὰ τοῦ ἀντιτίμου πρὸς τὸν κ. Ι. ΙΜ. ΔΑΜΒΕΡΓΗΝ Γραφίον Πατριῶν εἰς ΑΘΗΝΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΙΚΕΛΑΣ

ὁδὸς Κοραῆ ἀριθ. 4 ἐν Ἀθήναις
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ

Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν οἰκῶν καὶ τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν: ἡ ΕΘΝΙΚΗ, πυρασφάλεια.— ἡ PROVIDENTIA, ἀσφάλεια μεταφορᾶς.— LA NATIONALE Παρισίων, ἀσφάλεια ζωῆς.—

ΨΥΧΙΑΤΡΙΚΗ ΚΑΙ ΝΕΥΡΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Μηνιαῖον ἐπιστημονικὸν περιοδικόν.
Διευθυντῆς Σ. Γ. Βλαδιανὸς ἰατρός.
Συνδρ. Ἐσωτ. δρ. 6. Ἐξωτερ. φρ. χρ. 6.
Ἀθήναι. Ὁδ. Ζήνωνος 16.

ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ
Περιοδικὸν ἐκδιδόμενον ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικοῦ Νομισματικοῦ Μουσείου καὶ συντασσόμενον ὑπὸ τῶν διασημοτέρων νομισματολόγων τῆς Εὐρώπης. Εἶναι ὁ ἀριστος ὁδηγὸς τῶν καταρτιζόντων συλλογὰς ἀρχαίων νομισμάτων.
Συνδρομὴ ἑτησίᾳ δρ. 30. Ἐξωτερ. φρ. 20.
Πληροφορίαι παρὰ τῶ κ. Σβαρόνφ
Ἐν τῷ Ἐθν. Νομισμ. Μουσείῳ (Ἀκαδημία)

Ἐργαστήρια καὶ ἐργαστᾶσια πρακτικῶν ἀσκήσεων ἐν μεγάλῳ.

Ἐνδέκατον Ἀκαδημ. ἔτος 15 Σεπτ. 1904—15 Ἰουνίου 1905

Ἀνωτέρα Ἐμπορικὴ Σχολὴ	Μηχανουργικὴ Σχολὴ
Βιομηχανικὴ	Ναυτικὴ ἔμπορικὴ
Γεωργικὴ	Προπαιδευτικὴ
Μεταλλουργικὴ	Δελτίον Οἰκοτροφείον

ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Ἐν Ἀθήναις (πλατεία Κάνιγγος)
ΔΙΔΑΚΤΡΑ ΕΤΗΣΙΑ

Προπαιδ. δρ. 325, Ἀνωτ. Ἐμπορ. δρ. 385, Λοιπῶν σχολῶν δρ. 485
Ἐκπαιδευτικῆς δρ. 26, Τροφικῆς δρ. 1200, Συνδρ. Δελτίου δρ. 2.

Ὁδηγὸς τῆς Ἀκαδημίας στέλλεται δωρεάν παντὶ τῷ αἰτούντι. Τὰ μαθήματα ἀρχοῦν τῇ 15 Ἰουλίου, αἱ ἐγγράφαί ἀπὸ τῆς 20 Ἀυγούστου

Ο ΓΑΜΟΣ

ὑπὸ ΔΘΑΝ. Α. ΠΑΛΛΗ

Ἐξεδόθη κατ' αὐτὰς ὑπὸ τοῦ «Βιβλιοπωλείου Ἀναπλάσεως» τὸ νέον τοῦτο ἔργον τοῦ κ. Ἀθαν. Δ. Πάλλη πραγματευόμενον ὑπὸ ὄψιν αὐτοῦ τὰς ἐπιφοῖς τὸ φλέγον ζήτημα τοῦ γάμου. Εἰς αὐτὸ οἱ κληρικοὶ, οἱ δικηγόροι κλπ. θὰ εὕρωσι πλεῖστα ὄσα ζητήματα ἐνδιαφέροντα αὐτοῦς.

Ἡ τιμὴ τοῦ ἀριστοῦ δρ. 1,50 διὰ τὸ Ἐσωτερικόν καὶ φρ. χρ. 1,50 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν.

Διὰ παραγγελίας ἀποστέλλεται πρὸς τοὺς κ. κ. Θ. Ι. Παλληκαράκην καὶ Γ. Ἰωαννίδην «Βιβλιοπωλείον Ἀναπλάσεως» ἐν Ἀθήναις.

